

виглядають як: економічні, організаційно-адміністративні, соціально-психологічні, методи соціального регулювання тощо [4].

Таким чином, сучасні моделі державного управління сферою вищої освіти, суттєво трансформуючись, все більше демократизуються, стають відкритими, позбавляються надмірної опіки і контролю з боку держави. За державою, однак, були і залишаються функції розробки стратегії державної політики у освіті, в тому числі вищої, стимулювання і інноваційного розвитку освіти, інтеграції національних освітніх систем, у світовий, а, для сучасної України, найперше європейський освітній простір.

Список використаних джерел:

1. Андрущенко В.П. Освітня політика (огляд порядку денного) / В.П. Андрущенко, В.Л. Савельєв. – К.: «МП Леся», 2010. – 368 с.
2. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В.Г.Кремень. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
3. Менеджмент: Понятійно-термінол. слов. / За ред. Г.В.Шокина, М.Ф.Головатого, О.В.Антонока, В.П.Сладкевича. – К.: МАУП, 2007. – 744 с.
4. Методологія державного управління: слов.-довід. / за ред. В.І. Лугового та ін. – К.: НАДУ, 2004. – 196 с.
5. Парсонс Т. Система современных обществ: Аспект-пресс, 1998. – 618 с.
6. Сурмин Ю.П. Социология управления: учеб. Пособие / Ю.П.Сурмин, И.П.Бидзюра. – К.: ДП «Издат. Дом «Персонал», 2012. – 728 с.

Калитюк Юлія Михайлівна

Національний університет водного господарства та природокористування
Науковий керівник – Зінкевич Оксана Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент
Національний університет водного господарства та природокористування

ОБЛІК ЗВОРотної ТАРИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ

Тара є невід'ємним атрибутом будь-яких продажів, адже без неї неможливо доставити товар покупцеві в належному вигляді. Як основний елемент упаковки, що є виробом для розміщення товару, тара становить собою предмети, які призначені для упакування, зберігання, транспортування, передпродажної підготовки та продажу продукції чи товарів.

Тару можна класифікувати в залежності від матеріалу, з якого вона виготовлена на наступні підгрупи: дерев'яна, картонна і паперова, металева, скляна, із тканин і нетканних матеріалів.

Класифікуючи тару щодо кратності використання, її можна поділити на одноразову й багатооборотну. Багатооборотна тара, в свою чергу, може бути зворотною і незворотною. При цьому зворотна тара може передаватися покупцю з переходом права власності або без такого.

Зворотна тара – це тара багаторазового використання, яка належить до вторинних матеріальних ресурсів і підлягає повторному використанню [1]. Зворотна тара, яка використовується підприємством менше одного року, в бухгалтерському обліку має відноситись до складу запасів та обліковуватись відповідно до П(С)БО 9 «Запаси». Облік наявності та руху такої тари ведуть на субрахунку 204 «Тара й тарні матеріали» (неторговельні підприємства) або на субрахунку 284 «Тара під товаром» (торговельні підприємства). Аналітичний облік тари доцільно вести за окремими субрахунками. Наприклад, 204/1 «Тара заставна нова», 204/2 «Тара заставна, яка використовувалась», 204/3 «Тара заставна відвантажена», 284/1 «Тара під товарами на підприємстві», 284/2 «Тара під товарами, передана покупцям», 284/3 «Тара порожня» тощо [2].

Щодо дрібної тари, яка обліковується на субрахунках 204 або 284 (ящики, мішки, пачки, бутлі та ін.) – така тара не визначена індивідуальними ознаками, а має лише родові ознаки, є взаємозамінною. Тобто, покупець зобов'язаний повернути постачальнику не саме ту тару, яку він отримав, а ту саму кількість такої ж тари.

При надходженні тари на підприємство роздрібною торгівлі існує два варіанти її зарахування на баланс підприємства.

Перший – якщо право власності на зворотну тару під отриманими товарами **переходить** до підприємства-покупця, тоді воно має зарахувати її до складу своїх активів (на субрахунок

115, 284 або рахунок 22). У цьому випадку підприємство зобов'язане повернути продавцю товару тару такого самого роду та якості, а не саме ту, що була отримана.

Другий – коли право власності не переходить і фактично відбувається тільки зміна місця зберігання тари. Тобто з балансу власника вона не списується [2].

За деякі види багатооборотної зворотної тари, що поставляється під товаром, з покупця може справлятися застава (це повинно бути прописано в договорі), що повертається покупцю після повернення порожньої тари у справному стані. Перерахування постачальнику застави відображають таким записом: Дебет 377 — Кредит 311.

Проте, якщо отримувач не повертає зворотну тару протягом 12 календарних місяців з моменту її надходження, йому потрібно включити вартість такої тари до бази оподаткування ПДВ. Тобто отримувач зворотної тари у звітному періоді, в якому закінчується дванадцятий календарний місяць з моменту її надходження, повинен визначити податкові зобов'язання з ПДВ виходячи з вартості тари і виписати податкову накладну, яку він залишає в себе. Нарахування ПДВ відображають проводкою: Дебет 949 — Кредит 641/ПДВ.

При вибутті зворотної тари важливо зазначити що, зворотна тара, що передається покупцю без переходу права власності, продовжує значиться на балансі постачальника (за дебетом субрахунку 284 або 115). Фактично відбувається тільки зміна місця зберігання тари. При цьому для аналітичного обліку переданої тари відкривають окремі субрахунки.

А ось зворотну тару, на яку переходить право власності, списують з балансу постачальника. Як правило, з переходом права власності передають тару, яка наділена родовими ознаками і не є інвентарною. При цьому складають проводку: Дебет 377 — Кредит 284 [3].

Незважаючи на те, що при передачі зворотної тари право власності на неї переходить від постачальника до покупця, дохід від такої операції в бухгалтерському обліку не відображають.

Тара, що стала не придатною внаслідок природного зносу, поломки чи псування, підлягає списанню. Крім того, тара, передана без передачі права власності на неї, може бути списана лише власником.

Список використаних джерел:

1. Карпова В. Особливості обліку тари: основні моменти [Електронний ресурс] / В. Карпова // Бухгалтер&Закон. – 2015. – №41. – Режим доступу: http://bz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/BZ008292.
2. Вороная Н. Облік тари [Електронний ресурс] / Н. Вороная, Н. Чернишова // Податки та бухгалтерський облік. – 2016. – №76. – Режим доступу: <https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2016/september/issue-76/article-21537.html>.
3. Куцик П.О. Бухгалтерський облік у торгівлі та ресторанному господарстві: навч. посібник / П.О. Куцик, Л.І. Коваль, Ф.Ф. Макарук. – К.: Магнолія 2006, 2010. – 504 с.

Басва Олена Вікторівна

Доктор біологічних наук, професор

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

ВИКОРИСТАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ ІЗ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОБОВ'ЯЗКОВОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Існуючий стан нормативно-правового врегулювання формування та здійснення видатків державного бюджету на охорону здоров'я населення країни не забезпечує проголошеного Конституцією України права громадян на безоплатну медичну допомогу. Тому запровадження загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування є нагальною потребою для забезпечення громадян належним медичним страхуванням. Впровадження обов'язкового медичного страхування виступає провідним аспектом формування громадянського суспільства та Євроінтеграції України.

Згідно запропонованих законопроектів про обов'язкове медичне страхування, базова програма обов'язкового медичного страхування опрацьовується Міністерством охорони здоров'я України, затверджується урядом і гарантує населенню країни мінімальний обсяг медичної допомоги. Відповідно до базової програми органи державного управління